

Bane paa en Mil som Sidebane til det øvrige Statsbanenet.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 3die Valgkreds (N. Jensen) har Ordet.

N. Jensen: Seg frafalder Ordet.

N. P. Jensen: Da det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) havde Ordet igaar, bebrejdede han mig, at jeg havde stillet mig paa et for lokalt Standpunkt. Jeg skal overlade det til ærede Medlemmer at bedømme, om det Standpunkt, som det ærede Medlem indtog, var et andet, og jeg kan overhovedet ikke forstaa, at man ved Behandlingen af et saa lokalt Spørgsmaal som dette kan stille sig paa noget andet Standpunkt end netop det lokale. Jeg skal imidlertid gjøre Forsøg paa, om det idag maatte være mig muligt at vise det ærede Medlem, at det ikke alene er lokale Interesser, der for mig spille en Hovedrolle. Jeg ser paa Sagen med Hensyn til to Ting, for det Første med Hensyn til Randers—Grenaabanen og dernæst med Hensyn til Randers. Hvad nu angaar Hensynet til Randers—Grenaabanen, da veed jeg meget vel — og det udtalte jeg ogsaa igaar — at Loven af 23de Mai 1873 i sin § 4 har en Bestemmelse om, at der kan finde Tilslutning Sted af Sidebaner til denne Bane. Denne Bestemmelse kom ind paa Forslag af den daværende Indenrigsminister, og det gjælder efter min Mening kun nu om at bestemme, om det Tidspunkt kan siges at være indtraadt, da der med Billighed kan gives Koncession paa Tilslutning af saadanne Baner. Jeg kan ikke faae Andet ud af den daværende Indenrigsministers Udtalelser, end at han ikke vilde gaa ind paa en Sidebane, før det havde viist sig, om Stambanen var istand til at bære en saadan Tilslutning, og jeg har ikke fra den nuværende Indenrigsminister hørt et Ord om, at der er indtraadt forandrede Forhold. Men jeg vil dertil sige, at det forekommer mig rigtigst lige overfor Spørgsmaal af den Natur, om der af de veglende Ministre blev bevaaret en vis Kontinuitet i Sagernes Behandling, og jeg tror det saa meget mere, som det aabenbart kun vilde være til liden Opmuntring for Foretagender af den Art, naar Folk, der interesserede sig for Baner af den Bestaaenhed, skulde være udsatte for, at der omtrent samtidig med, at de erhvervede Bemyndigelse til saadanne Baneanlæg, blev givet Koncession paa andre Baner, der ikke have

nogen anden Bestemmelse end den at optræde som Konkurrencebaner. — Vender jeg mig derefter til Spørgsmaalet for Randers Bedkommende, saa er der jo forsaavidt kun Tale om Banens Retning, medens der ikke er Tvivl om dens Udgangs- og Endepunkt, der er Aarhus og Nyomgaard. Atter idag har jeg hørt Udtalelser om det Ønskelige i, at man valgte den vestlige Linie; den høitærede Indenrigsminister udtalte sig igaar for den Linie, som jeg vil kalde Mellemlinien, og jeg tillod mig igaar at tale for den østligere Linie. Det blev af den ærede Indenrigsminister ansøgt imod mig, at Krigsbestyrelsen holdt paa den Linie, som han ansaa for den rette. Jeg tillader mig i saa Henseende at bemærke, at dette, efter hvad jeg tror at vide, vistnok er en Misforstaaelse, eller i alt Fald er der en Nuance, idet jeg nemlig tror, at Krigsbestyrelsen principielt holder paa en østligere Linie, med et Tilknytningspunkt østligere end Nyomgaard. Da det militære Moment er kommet med ind i Betragtningen, og det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds med en vis Grad af Ret yttrede, at vi lige overfor det foreliggende Spørgsmaal ikke have med militære Interesser at bestille, skal jeg ikke tilbageholde, at, naar der endsteds er fremhævet, at man ved Valget af Banens Retning burde tage Hensyn til et muligt Forsvar af Jylland og et Fæstningsanlæg paa Helgenæs, saa hører jeg til dem, der have den Dørbævisning, at Jylland er bedst forsvaret uden Tropper, saa særlig militære Hensyn tager jeg ikke i dette Spørgsmaal. Jeg har ikke, saavidt mig bekjendt, talt stærkt om Oplandet og om Hensynet til Oplandet, saaledes som det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Ingerslev) hentydede til. Jeg forstaaer meget godt, at naar det gjælder om at tilveiebringe en Bane af den Natur som den nuværende, gjælder det om at faae Kapitaler til at interessere sig for Baneanlægget, og at man i saa Fald tegner Pengene under den bestemte Forudsætning, at man skal faae Banen igjennem Ens Egn, helst forbi Ens Dør, og at man ved Bestemmelsen af Linien kan komme til at træffe en Retning som den, der i det givne Tilfælde er truffen og foreslaaet, uden at man derfor fra Aarhus' Side har havt den bestemte bevidste Hensigt at tage Oplandet fra Randers. Men jeg tror, at man maa erkjende her, at det Opland, som en By i Liden har skaffet sig, maa den til en vis Grad have Ret til at bevare, og at man ikke ved Anlægget af en bestemt Linie bør forrykke Grænsen for dette. Jeg har i den Henseende sluttet mig til den høitærede Ministers Udtalelser,